Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26123
Copyright: Admont, Benediktinerstift

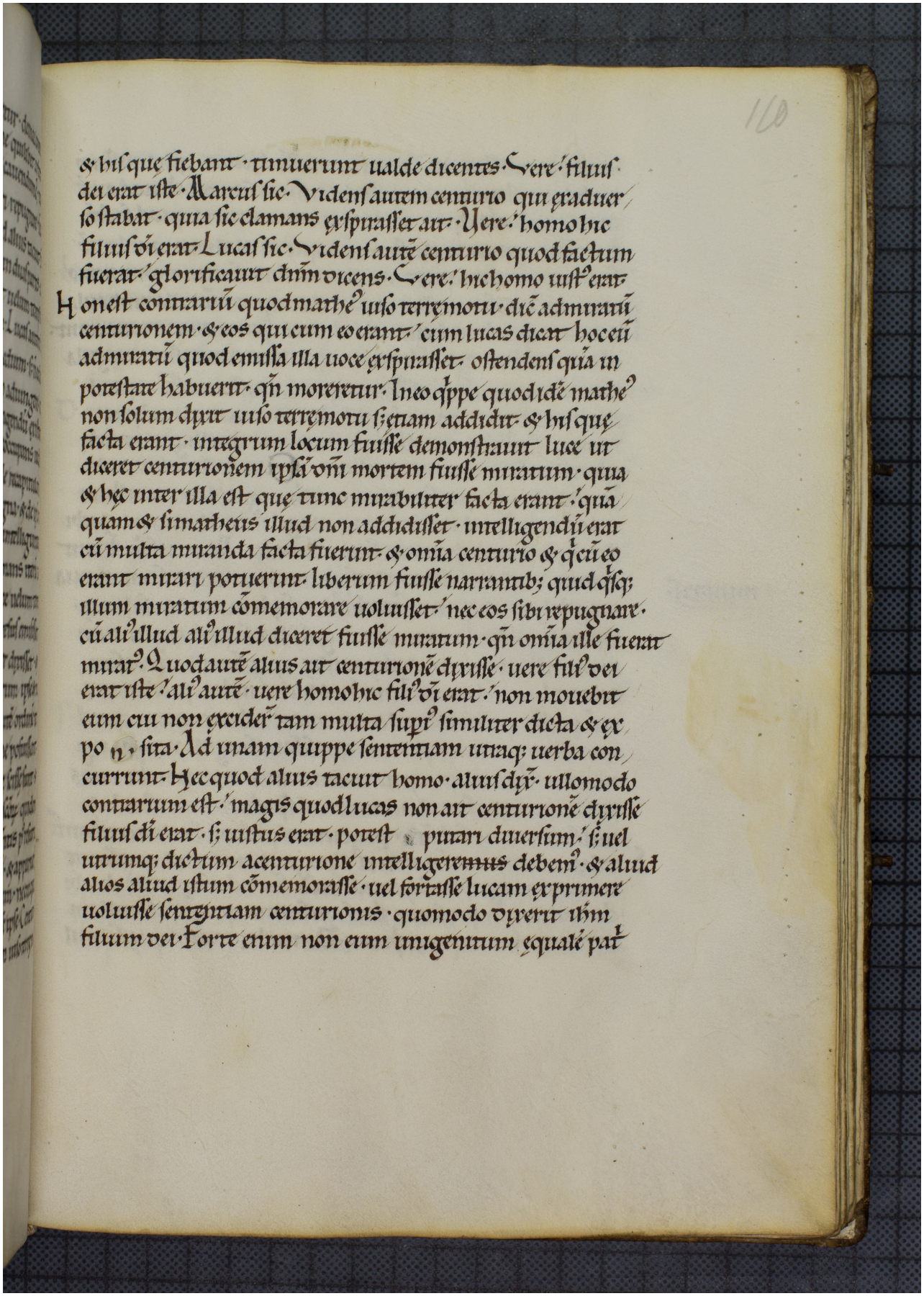

& his quę fiebant timuerunt ualde dicentes. Vere filius
dei erat iste. Marcus sic. Videns autem centurio qui ęgaduer
so stabat. quia sic clamans ęxspirasset ait. Vere homo hic
filius dei erat. Lucas sic. Videns autē centurio quod factum
fuerat glorificauit dnm dicens. Vere hic homo iust erat
Honest contrariū quod marhe uiso terremotu dicē admirari
centurionem. & eos qui cum eo erant cum lucas dicat hoc eū
admirari quod emissa illa uoce ęxspirasset. ostendens quia in
potestate habuerit. qn moreretur. Ineo qppe quod idē marhe
non solum dixit uiso terremotu sed etiam addidit. & his quę
facta erant. integrum locum fuisse demonstrauit luce ut
diceret centurionem ipsa omn mortem fuisse miratum. quia
& hęc inter illa est quę tunc mirabiliter facta erant. quā
quam & si marheus illud non addidisset. intelligendū erat
cū multa miranda facta fuerint. & omia centurio & q cū eo
erant mirari potuerunt. liberum fuisse narrantib; quod qsq;
illum miratum cōmemorare uoluisset. nec eos sibi repugnare.
cū ali illud ali illud diceret fuisse miratum. qn omia ille fuerit
mirat. Quod autē alius ait centurionē dixisse. uere filius dei
erat iste. ali autē. uere homo hic filius dei erat. non mouebit
eum cui non excidēt tam multa supi similiter dicta & ęx
po n sita. Ad unam quippe sententiam utraq; uerba con
currunt. Hęc quod alius tacuit homo. alius dixit. ullomodo
contrarium est. magis quod lucas non ait centurionē dixisse
filius di erat. si iustus erat. potest putari diuersum. si uel
utrumq; dictum a centurione intelligeremus debem. & aliud
alios aliud istum cōmemorasse. uel fortasse lucam ęxprimere
uoluisse sententiam centurionis. quomodo dixerit ihm
filium dei. Forte enim non eum unigenitum ęqualē pat